

ning som industriel, men kun ifølge den Betydning, den i Almindelighed har, og vi forlange tillige et stærkere Reserveresond for denne Kreditforening, end vi ellers pleje at forlange for andre Kreditforeninger. Jeg tror, at det vil være Hovedsagen, og jeg tror, at det er de to Bestemmelser, det maa dreje sig om, thi kan man ikke enes om dem, og findes de ikke fyldestgørende af dem, der skulle modtage dem, vil det lidet kunne nytte, hvilke øvrige Bestemmelser man opstiller om en saadan Kreditforening.

Jeg skal nu udtale mig om de Forslag, som synes mig at have noget mere almindelig Betydning. Der er først det interessante Spørgsmaal om Titlen. Jeg kan godt indrømme den ærede Ordfører, at den Titel, der er foreslaaet i Regeringsforslaget, maaske i og for sig er mindre korrekt, thi det er jo ikke en Oprettelse, der bevilges ved Lovforslaget; der gives en Bemyndigelse til Oprettelsen. Saaledes er egentlig Forholdet, men jeg maa henvise til, at det er en Titel, som man tidligere har benyttet, og jeg kan f. Eks. henvise til Lov af 28de Maj 1880 om de to Husmandskreditforeninger, der tales ogsaa om Oprettelse. Men ganske sikkert er det, at det Udtryk, som Udvalget har sat i Stedet, Begunstigelser, dækker lige saa lidt, og tilføjes der endnu nogle Ord, saaledes som det ærede Mindretal foreslaar, og „Betingelser“, saa synes jeg heller ikke meget godt derom, saa lang en Titel forekommer mig heller ikke heldig. Det er vist bedre at studere lidt videre i Materien til 3dje Behandling for at se at finde en kort Titel, der tillige nogenlunde dækker Lovforslagets Indhold; jeg holder mest af de korte Titler, men jeg kan for øvrigt godt levere de Herrer en Udfoldning af Regeringstitlen, naar jeg maa sætte flere Ord; skal Flertallets Forslag dækkes af Titlen, maa der ogsaa flere Ord ind i den. Jeg skal for øvrigt ganske henstille, hvad man vil vedtage; jeg tillægger det selvpløselig ikke nogen videre Betydning. Vædringsforslaget Nr. 3 behøver jeg ikke at udtale mig om.

Nr. 4 frembyder sine Vanskeligheder, og den ærede Ordfører slog ogsaa paa, at det maaske kunde bortfalde, han havde ikke noget derimod. Det er nemlig meget vanskeligt at sige, hvad der skal forstås ved, at de ville modtage bevilgede Laan. Det er meget godt, at Laanene ere bevilgede, og det kan jo nok være Forudsætningen; men Spørgsmaalet kommer ved Laanenes Modtagelse. Og jeg er den Skyldige, der har givet Anledning til denne Forhandling i Udvalget, idet jeg spurgte: „Hvilken Betydning ville ærede Medlemmer tillægge det, naar ved-

kommende, som har faaet bevilget Laanet, og som har saat, at han vil modtage det, senere siger: Nej, jeg vil ikke modtage det. Det har det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts hødet paa ved at indsatte en lille Mulk for dette Tilfælde, nemlig $\frac{1}{2}$ pCt. Det kan man gøre, og det er den Vej, man til svende og sidst kommer til at gaa statutmæssig. Men ser det ærede Medlem da ikke, at i det samme man foreslaar dette, underminerer man hele Handelsstanden i Lovforslaget; thi saa siger man: Ja vel, de skulle modtage bevilgede Laan, men vi forudsætte i samme Øjeblik, at de ikke modtage bevilgede Laan, og det skal koste affarat $\frac{1}{2}$ pCt. og ikke mere. Materien er ganske vist vanskelig; vi pleje at have den Bestemmelse i flere Forslag, at der skal være tegnet et vist Beløb, attraaet et vist Beløb, inden Kreditforeningen maa træde i Kraft. Naar denne Bestemmelse ikke findes i Regeringsforslaget her, vil man finde det ganske naturligt; thi det staar i Forbindelse med den Bestemmelse, Regeringsforslaget har om Garantifondet. Det er der, man har søgt sin Betryggelse i Regeringsforslaget, i Bestemmelserne under § 2, hvor der staar: „Forinden Kreditforeningens Udlaansvirksomhed beaender, skal der tilvejebringes en Garantifond af saadan Størrelse, at Fonden, sammenlaat med de til Kreditforeningen i Genhold til § 1, Lit. h. indbetalte og af denne opsparede kontante Kapitaler, til enhver Tid udgør mindst 10 pCt. af Obligationsgælden. Naar den opsparede kontante Kapital er vokset til 500,000 Kr., bortfalder Foreningens Forpligtelse til at have den nævnte Garantifond.“ I denne Kreditforening har man efter Regeringsforslaget søgt sin Sikkerhed ikke derved, at der var tegnet et vist Beløb eller ønskedes visse Laan, men deri, at der straks blev tilvejebragt et Garantifond af indtil 10 pCt., og som sagt med et Maksimum af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg anser uægtelig dette for en ganske betryggende Garantifond, omtrent lige saa god som den, der her foreslaas; thi naar man ikke kan fastholde sit „bevilget“ saaledes, at man siger: De skulle modtage Laanene — nemlig de, som have faaet dem bevilgede — er man i Virkeligheden her inde paa et noget svævende Grundlag. Derfor lægger jeg mindre Vægt paa, hvad man vedtager, om man vedtager $1\frac{1}{2}$ Mill. eller $\frac{1}{2}$ Mill., eller om man vedtager 2 Mill. Kr. 2 Mill. synes jeg nok vilde være noget behynderligt at sætte ind for denne Kreditforening; jeg tror nok, vi pleje at sætte 1 Mill.; men vil man have $1\frac{1}{2}$ Mill., saa for mig gerne; thi jeg ser Hovedbestemmelsen i Garantifondet og ingenlunde i de Begæringer om Laan, som skulle